

Nr 1483

av fröken Andersson m. fl.
angående kollektiv mätning av förbrukning av elström m. m.

Under senare år och framför allt inom nya bostadsområden har kollektiva mätare för förbrukning av el, gas och vatten installerats i flerfamiljshusen. Dessa mätare torde i första hand ha tillkommit från administrativ besparingssynpunkt. Såväl installations- som uppbördskostnaderna har beräknats bli lägre för vederbörande kommunala organ. I Stockholm finns t. ex. ca 10 000 lägenheter anslutna till kollektiva elmätare. Gasförbrukningen i flerfamiljshusen debiteras efter lägenhetsyta. Individuella mätare för varmvatten finns över huvud taget inte. Förhållandena och utvecklingen på detta område torde vara likartade på många andra platser.

Det kan från flera grunder ifrågasättas om en ökad övergång från individuell till kollektiv mätning av el-, gas- och vattenförbrukningen verkligen bör tillåtas. Vid kollektiv mätning har de enskilda abonnenterna knappast något incitament att kontrollera eller begränsa sin förbrukning. Det motsatta förhållandet torde snarare vara fallet.

Den aktuella energikrisen har i hög grad fäst uppmärksamheten på hur man i dag slösar med energi samt på nödvändigheten av att man nu och även på längre sikt hushållar bättre med naturresurserna. Det är uppenbart att i en sådan situation det enskilda hushållet bör ges möjlighet att direkt kunna kontrollera sin egen förbrukning. En övergång från kollektiv till individuell mätning av el-, gas- och vattenförbrukningen framstår mot denna bakgrund som önskvärd och rationell. Från energibesparingssynpunkt torde mest vara att vinna på individuell mätning av varmvattenförbrukningen.

Med stöd av det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär ett skyndsamt förslag i syfte att bromsa utvecklingen mot kollektiv mätning av förbrukning av el, gas och vatten.

Stockholm den 26 januari 1974

KARIN ANDERSSON (c)

CHRISTINA ROGESTAM (c)

SONJA FREDGARDH (c)